

C-HM '80

Væl fyriskipað, men ikki væntaða ítróttarliga úrslitið

Innleiðandi umfarið í triðju C-HM kappingini er nú liðugt leikt.

Ymsu finaludystirnir verða leiktir í dag. Tey fýra londini í komandi kapping, eru at finna í B-bólkinum, eru funnin, og tíverri var Føroyar ikki at finna millum hesi, hvat vit flest øll høvdu vónað.

Tað, ið higartil er farið av kappingini, hevur fyrireikingsnevndin til C-HM onga skomm av. Alt hevur riggað av tí besta og alt, sum hevur verið fyriskipað í samband við hesa kapping, hevur eydnast sera væl, burtursæð frá tí ítróttarliga, vil onkur vera við.

Men seta vit í veruleikanum ikki alt ov stór krøv til leikarar okkara? Vit krevja at eitt landslið, ið er bygt upp um fýra lið, t.v.s. um hálvthundrað leikarar, skal vera eins gott og t.d. tað franska, men gloyma mangan, at tað í Fraklandi eru 150.000 iðkandi hondbóltsleikarar, meðan samlaða íbúgvartalið í Føroyum neyvan kemur uppum 42.000.

Harafturat er tað einki minni enn eitt bragd, at føroyska liðið hevur staðið seg so væl í kappingini, sum tað hevur gjørt, tá hugsað verður um tær veningarumstøður liðið hevur havt. Hugsast má um, at liðið bert hevur havt trýggjar mánaðir at vant saman í og sera torført hevur verið at fingið nakrar venjingartímar í Ítróttarhøllini á Hálsi, og harafturat er lið okkara als ikki í dystarvenjing, so sum t.d. tað norska, ið fyri stuttum hevur luttikið í Baltic-Cup og har leikt fleiri harðar dystir.

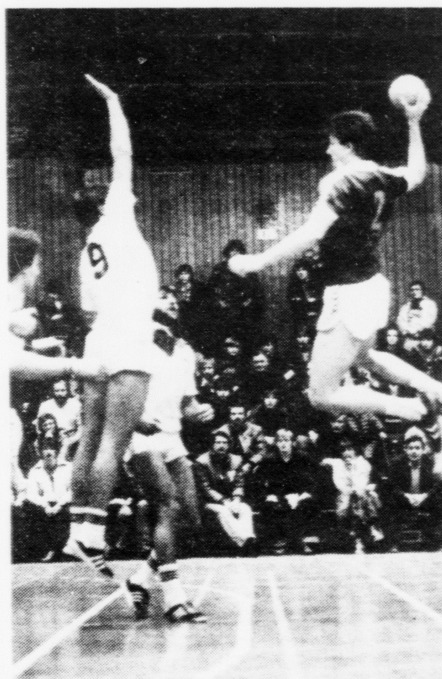
Hvussu kunnu vit krevja, at landslið okkara skal standa seg væl í millumtjóða kappingum, tá vit ikki bjóða teimum betri veningarumstøður enn nú?

At vit hóast alt sóu leikarar okkara ovast á sigursskammilinum, er so ein onnur søga.

Eitt mál um minuttin

Munurin millum Bretland og Frakland var í fyrri hálvleiki sera stórur, og tá ein av bretska leikarunum harafturat varð burturvístur í byrjanini av seinna hálvleiki, gjørdist munurin væl størri.

Franska liðið skeyt í seinna hálvleiki eitt mál um minuttin

England—Frakland 8—48

(4—18):

Málskjúttar: England: Stan Horne 3, Stewart Archibald 2, Paul Rolls, Mick Hegarty og Ray Mosses hvør sitt.

Frakland: Philippe Couriol, March Mejean, Jean-Michel Serinet, Philippe Germain og Eric Cailleaux hvør 6, Jean-Michel Geoffroy og Joseph Alaindo hvør 5, Dominique Visiole 4, Roland Indrúnas 3 og Michel Cicut 1.

Avaringar: England: Stan Horne og Mick Hegarty.

Utvisingar: England: Terry Delaney, Danny Sweeney, Larry Beard, Mick Hegarty 2 min. og Stan Horne 2x2 min.

Burturvisingar: England: Larry Beard.

Fyri áskoðararnar gjørdist dysturin millum England og Frakland hvørki spennandi ella undirhaldandi. Tá dysturin nærkaðist endanum varð stórur partur av áskoðarafjeldini

upptikin av um tað fór at eydnast Fraklandi at fáa 50 mál ella ikki.

Hesin seinasti dystur breta í innleiðandi umfarinum av C-HM kappingini byrjaði annars hampuliga væl. Teir komu framum og fylgdu heilt væl við í spælinum fyrstu 10 min. av dystinum, og tá málverji teirra, Bill Holderness, hesa løtu stóð stóð sera væl og hevði fleiri avbera góðar bjargingar, m.a. eitt brotskast, væntaði ein, at bretar hesuferð fóru at fáa eitt betri úrslit enn í undanfarnu dystinum.

Men mitt í fyrri hálvleiki fall bretska spælið frá hvarjum øðrum, og spæl teirra varð alt meira og meira tungt og primitivt.

Leikligi munurin millum liðini bæði bara vaks. Leikararnir á franska liðnum vóru sera kvikir og verja teirra arbeiddi sera væl, hvat ikki kann sigast

Lætt var hjá fransmonnum at sleppa gjøgnum bretska verjuna — tað kostaði mong mál